

NO EM VA FER JOAN BROSSA. cabosanroque

«T'he cercat. T'he cercat entre bruits d'engranatges timbalejant l'oïda.» Joan Brossa, El cop desert.

No em va fer Joan Brossa és una instal·lació sonora i plàstica creada per Torrents-Aixut (cabosanroque) inspirada en l'obra de Joan Brossa.

Ubicada dins l'antiga llibreria del vestíbul principal del TNC, l'espectador entrarà dins d'una interpretació lliure que cabosanroque ha construït com a destil·lació de l'obra de Joan Brossa; combinant desviacions de gèneres brossians, com la poesia objectual amb el postteatre, i sempre des del punt de vista del so.

Deixant de banda la poesia objectual, territori de connexió òbvia entre cabosanroque i Brossa, el punt de partida de No em va fer Joan Brossa és la paraula que el poeta desenvolupa durant els anys quaranta i cinquanta. D'una banda l'escriptura en prosa, centrada en les imatges hipnagògiques, i de l'altra, fragments de poesia escènica on el so de la paraula esdevé gairebé més important que el significat, poemes escènics farcits d'al·literacions.

Les imatges hipnagògiques es materialitzen a través d'objectes animats que es transformen en paisatge i executen accions sonores: muntanyes que emergeixen, al·literacions d'objectes que es transfiguren en boscos, i boscos sonors que es converteixen en paisatges plàstics,

...el paisatge mític i màgic d'El jardí de Batafra o el molí de carnaval, text en prosa escrit l'any 1949, que ens presenta un món mític, de ressonàncies mesopotàmiques, amb diferents nissagues de déus amb aptituds fantàstiques

...el paisatge molt menys diví de 30 Divisió (1950), agrupació de quatre poemes que ens descriuen els combats que Brossa va viure destinat al front del Montsec durant el final de la Guerra Civil

...el paisatge sota el firmament contingut en l'obra de poesia escènica Missal de Caragat (1950)

...o els boscos evocats en l'obertura de l'òpera Parsifal del seu admirat i vitalment recurrent Wagner.

... o tots ells al mateix temps.